

متن سخنرانی حضرت دکتر جواد نوربخش

این سخنرانی در جلسه جهانی شانزدهم شهریور ۱۳۹۹ با ترجمه جناب دکتر علیرضا نوربخش پخش شد

کسانی که به اینجا می‌آیند، مدعی هستند که ما عاشق حقیقیم. ما به آنها تعلیم می‌دهیم که چه جوری با حق عشق بورزند. تیشه ذکری به آنها می‌دهیم که کوه هستی خودشان را کم‌کم از بین ببرند. پس، هدف اصلی تصوف خارج شدن از دنیای من و تو و رسیدن به دنیای او یا ماست. این که قلباً درویشان مشغول تصفیه در باطن بشوند، آثار ظاهری هم در آنها پیدا می‌شود. این شعر را هم برایتان بخوانم:

آن یکی پرسید اُشتر را که هی از کجا می‌آئی ای فرخنده پی
گفت از حَمّام گرم کوی تو گفت این پیداست از زانوی تو

خُب، حالا این آثاری که ما بر ظاهر افرادی که آمده‌اند درویش شده‌اند، می‌بینیم و از آن می‌فهمیم که او واقعاً در باطن کار کرده یا نکرده.

اولین قدم رفتن تا در خانه معشوق، رسیدن در آشیانه وحدت این است که: کسی را آزار ندهی.

مباش در پی آزار و هرچه خواهی کن که در طریقت ما غیر از این گناهی نیست

وقتی که درویش به در آشیانه وحدت رسید، باز علامت دارد: درویش از کسی نمی‌رنجد.

وفا کنیم و ملامت بریم و خوش باشیم که در طریقت ما کافر نیست رنجیدن

وقتی که صوفی وارد دنیای ما یا او یا وحدت شد، باز علامت دارد: علاوه بر این که از بد مردم نمی‌رنجد، در برابر بد مردم محبت می‌کند.

بنابراین کسی که به دنیای وحدت رسیده باشد و من و تو را کنار گذاشته باشد، کاری جز خدمت به خلق و محبت به خلق ندارد.

پس، من معتقدم اگر از شما پرسیدند درویش هستید؟ بگوئید ما دوستدار درویشیم. بی خود یک عده‌ی خوش‌نام را بدنام نکنید. و خودتان هم می‌دانید که حالا چقدر کار کرده‌اید!